KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.11.2017 r.
COM(2017) 659 final

2017/0296 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Republikę Łotewską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1] („dyrektywa VAT”) Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 3 lipca 2017 r. Łotwa zwróciła się o udzielenie pozwolenia na dalsze stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy VAT, dopuszczającego zwolnienie z VAT podatników, których obrót roczny nie przekracza określonego progu. Po przeprowadzeniu ponownej oceny stosowania poprzedniego progu Łotwa wnosi o obniżenie progu zwolnienia z 50 000 EUR do 40 000 EUR.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z dnia 13 września 2017 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Łotwę. Pismem z dnia 14 września 2017 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Przepisy tytułu XII rozdział 1 dyrektywy VAT umożliwiają państwom członkowskim stosowanie procedur szczególnych w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, w tym przewidują możliwość przyznania zwolnienia z podatku podatnikom, których obrót roczny nie przekracza określonego progu. Zwolnienie takie oznacza, że podatnik nie musi naliczać podatku VAT za swoje dostawy towarów i świadczone przez siebie usługi i w konsekwencji nie może odliczyć naliczonego VAT.

Zgodnie z art. 287 pkt 10 dyrektywy VAT Łotwa może przyznać zwolnienie z VAT podatnikom, których obrót roczny nie przekracza równowartości 17 200 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia. Na mocy decyzji wykonawczej Rady 2010/584/UE[2] Łotwa była upoważniona do stosowania wyższego progu, a zatem do przyznania zwolnienia z VAT podatnikom, których obrót roczny nie przekracza 50 000 EUR. Okres obowiązywania tego środka przedłużono decyzją wykonawczą Rady 2014/796/UE[3], która wygasa w dniu 31 grudnia 2017 r. Łotwa wnosi o przedłużenie środka od dnia 1 stycznia 2018 r., a jednocześnie o obniżenie progu zwolnienia z 50 000 EUR do 40 000 EUR.

Z informacji dostarczonych przez Łotwę wynika, że obniżenie progu VAT z 50 000 EUR do 40 000 EUR spowodowałoby wzrost liczby zarejestrowanych podatników VAT o około 650, przede wszystkim w sektorach świadczących usługi prawne i rachunkowo-księgowe, wśród podmiotów handlu detalicznego, z wyjątkiem sektora samochodów osobowych i motocykli, oraz wśród podatników prowadzących działalność w zakresie upraw rolnych, chowu i hodowli zwierząt, łowiectwa i pokrewnej działalności usługowej.

---

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

[2] Decyzja wykonawcza Rady 2010/584/UE z dnia 27 września 2010 r. upoważniająca Republikę Łotewską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 256 z 30.9.2010, s. 29).

[3] Decyzja wykonawcza Rady 2014/796/UE z dnia 7 listopada 2014 r. upoważniająca Republikę Łotewską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 46).

Podatek naliczony podatników VAT, których obrót roczny nie przekroczył w 2015 r. 40 000 EUR, ogólnie przewyższał VAT należny do budżetu państwa, a więc koszt ponoszony przez państwo w związku z pobieraniem podatku VAT od tych osób byłby wyższy od spodziewanej kwoty dochodów z VAT.

Ponadto, jako że obecny próg, wynoszący w przypadku Łotwy 50 000 EUR, jest wyższy niż we wszystkich krajach stanowiących punkt odniesienia, zwłaszcza w porównaniu z krajami sąsiadującymi (45 000 EUR na Litwie i 40 000 EUR w Estonii), progi VAT zostały poddane ponownej ocenie. Korzyści wynikające z ograniczenia kosztów administracji podatkowej i kosztów przestrzegania przepisów podatkowych zostały starannie ocenione z punktu widzenia zakłóceń konkurencji wynikających z różnicy w traktowaniu podatników znajdujących się po obu stronach progu VAT.

Podatnicy, których obrót nie przekracza wspomnianego progu, nadal będą mieli możliwość zarejestrowania się do celów VAT.

Mając na uwadze, że Łotwa została upoważniona do przyznania zwolnienia z podatku VAT podatnikom, których obrót roczny nie przekracza progu 50 000 EUR, na okres siedmiu lat i że dokonała ponownej oceny sytuacji, niższy próg wydaje się być do przyjęcia. Proponuje się zatem zezwolić Łotwie na obniżenie progu zwolnienia dla MŚP z 50 000 EUR do 40 000 EUR co najmniej do dnia 31 grudnia 2020 r. lub do dnia wejścia w życie dyrektywy w sprawie progów obrotu rocznego, poniżej których podatnicy mogą być zwolnieni z podatku VAT.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Podobne odstępstwa zostały już przyznane innym państwom członkowskim. Belgii[4] przyznano próg w wysokości 25 000 EUR, Luksemburgowi[5] – próg w wysokości 30 000 EUR, Polsce[6] i Estonii[7] – próg w wysokości 40 000 EUR, Litwie[8] – próg w wysokości 45 000 EUR, Słowenii[9] – próg w wysokości 50 000 EUR, a Włochom[10] – próg w wysokości 65 000 EUR.

---

4 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2348 z dnia 10 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/53/UE upoważniającą Królestwo Belgii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 51).

5 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/319 z dnia 21 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/677/UE upoważniającą Luksemburg do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 47 z 24.2.2017, s. 7).

6 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/2090 z dnia 21 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 324 z 30.11.2016, s. 7).

7 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/563 z dnia 21 marca 2017 r. upoważniająca Republikę Estońską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 80 z 25.3.2017, s. 33).

8 Decyzja wykonawcza Rady 2014/795/UE z dnia 7 listopada 2014 r. przedłużająca obowiązywanie decyzji wykonawczej 2011/335/UE upoważniającej Republikę Litewską do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 44).

9 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2089 z dnia 10 listopada 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/54/UE w sprawie upoważnienia Republiki Słowenii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 107).

10 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1988 z dnia 8 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/678/UE upoważniającą Republikę Włoską do dalszego stosowania szczególnego

Odstępstwa od dyrektywy VAT powinny być zawsze ograniczone w czasie, aby można było ocenić ich efekty. Ponadto przepisy art. 281–294 dyrektywy VAT dotyczące procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw są obecnie przedmiotem przeglądu. Jak zapowiedziano w planie działania w sprawie VAT[11] oraz w programie prac Komisji na 2017 r.[12], wniosek Komisji w postaci kompleksowego pakietu uproszczeń ma zostać przedstawiony przed końcem 2017 r.

Proponuje się zatem przedłużenie stosowania środka do dnia 31 grudnia 2020 r. lub do dnia wejścia w życie dyrektywy zmieniającej przepisy dyrektywy VAT dotyczące procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Środek jest zgodny z celami Unii dotyczącymi małych przedsiębiorstw, określonymi w komunikacie Komisji „Najpierw myśl na małą skalę" – Program „Small Business Act" dla Europy"[13], w którym wezwano państwa członkowskie do uwzględnienia szczególnego charakteru MŚP przy opracowywaniu prawodawstwa, a tym samym do uproszczenia istniejącego otoczenia regulacyjnego.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Biorąc pod uwagę przepisy dyrektywy VAT, na których oparty jest przedmiotowy wniosek, zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielanego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi żadnego zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, omawiany środek szczególny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu, tj. wprowadzenia uproszczenia dla dodatkowej liczby małych podatników, jak i dla organów podatkowych.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy Rady 2006/112/WE odstępstwo od wspólnych zasad dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie po uzyskaniu zgody Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest najwłaściwszym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 306 z 15.11.2016, s. 11).

[11] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący planu działania w sprawie VAT: W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje, Bruksela, 7.4.2016, COM(2016) 148 final.

[12] Program prac Komisji na 2017 r. – Na rzecz Europy, która chroni, wspiera i broni, Strasburg, 25.10.2016, COM(2016) 710 final.

[13] COM(2008) 394 z dnia 25 czerwca 2008 r.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Łotwę i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady upoważnia Łotwę do dalszego stosowania zwolnienia z podatku VAT wobec podatników, których roczny obrót nie przekracza 40 000 EUR. Osoby, których obrót podlegający opodatkowaniu nie przekracza tego progu, nie muszą się rejestrować do celów podatku VAT, a tym samym w wyniku zastosowania tego środka zmniejszy się ich obciążenie administracyjne, gdyż nie będą zmuszone do prowadzenia ewidencji VAT i składania deklaracji VAT.

Według Łotwy próg w wysokości 40 000 EUR nie będzie miał żadnego istotnego wpływu na pobór dochodów z podatku VAT. Wręcz przeciwnie, z analizy deklaracji podatku VAT składanych przez podmioty gospodarcze, których roczny obrót wynosi od 40 000 EUR do 50 000 EUR, wynika, że wprowadzenie progu dla obowiązkowej rejestracji do celów VAT w wysokości 40 000 EUR zwiększy łączną kwotę dochodów z VAT o 5,9 mln EUR.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet UE, ponieważ Łotwa dokona obliczenia rekompensaty zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) 1553/89.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

2017/0296 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Republikę Łotewską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 287 pkt 10 dyrektywy 2006/112/WE Łotwa może przyznać zwolnienie z podatku od wartości dodanej (VAT) podatnikom, których obrót roczny nie przekracza równowartości 17 200 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

(2) Na podstawie decyzji wykonawczej Rady 2010/584/UE[2] upoważniono Łotwę do stosowania, w drodze odstępstwa, zwolnienia dla podatników, których obrót roczny nie przekracza 50 000 EUR, do dnia 31 grudnia 2013 r. Okres obowiązywania tego środka przedłużono decyzją wykonawczą Rady 2014/796/UE[3], a wygasa on w dniu 31 grudnia 2017 r.

(3) Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 3 lipca 2017 r., Łotwa wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 pkt 10 dyrektywy 2006/112/WE w celu dalszego stosowania odstępstwa od art. 287 pkt 10 dyrektywy 2006/112/WE, a także o upoważnienie do obniżenia progu zwolnienia do 40 000 EUR. Z zastosowaniem tego środka podatnicy ci byliby zwolnieni z niektórych lub wszystkich obowiązków związanych z VAT, o których mowa w rozdziałach 2–6 tytułu XI dyrektywy 2006/112/WE.

(4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie w piśmie z dnia 13 września 2017 r. o wniosku złożonym przez Łotwę. Pismem z dnia 14 września 2017 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

(5) Zważywszy, że ustalony próg powinien doprowadzić do ograniczenia zobowiązań w zakresie podatku VAT, a tym samym ograniczenia kosztów administracyjnych dla

---

[1] Dz.U. 347 z 11.12.2006, s. 1.

[2] Decyzja wykonawcza Rady 2010/584/UE z dnia 27 września 2010 r. upoważniająca Republikę Łotewską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 256 z 30.9.2010, s. 29).

[3] Decyzja wykonawcza Rady 2014/796/UE z dnia 7 listopada 2014 r. upoważniająca Republikę Łotewską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 46).

małych przedsiębiorstw, Łotwa powinna zostać upoważniona do stosowania tego środka przez ograniczony czas. Podatnicy powinni nadal mieć możliwość wyboru korzystania z systemu VAT na zasadach ogólnych.

(6) Ponieważ art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE regulujące procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw podlegają przeglądowi, możliwe jest, że dyrektywa zmieniająca te przepisy dyrektywy 2006/112/WE wejdzie w życie przed upływem okresu obowiązywania odstępstwa.

(7) Na podstawie informacji przedstawionych przez Łotwę obniżenie progu będzie miało znikomy wpływ na ogólną kwotę dochodów z podatków pobieranych na końcowym etapie konsumpcji.

(8) Odstępstwo nie wpływa negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT, ponieważ Łotwa obliczy rekompensatę zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89[4],

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 287 pkt 10 dyrektywy 2006/112/WE Republika Łotewska zostaje upoważniona do przyznania zwolnienia z VAT podatnikom, których roczny obrót nie przekracza 40 000 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. lub do dnia wejścia w życie dyrektywy zmieniającej art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE regulujące procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw, w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[4] Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).